

INFORMATOR KLUBOWY

2021 MARZEC

Szanowni Państwo, Drodzy Członkowie i Przyjaciele!

Właśnie mija rok od kiedy pandemia COVID-19 dotarła do Polski i wywróciła dużą część naszego życia na niespotykana dotąd skalę. O tym, jak przez ten rok wszyscy się zmieniliśmy, jak zmienił się świat, czego się o sobie i o nim dowiedzieliśmy, jak chrześcijanin może przeżywać ten czas – o tym będziemy rozmawiać w KIK-u na spotkaniu 17 marca, na które serdecznie zapraszam.

Chociaż światowy lockdown zmusił wielu z nas do zmiany przyzwyczajzeń i stylu życia to wciąż nie udaje się odwrócić negatywnego trendu zmian klimatycznych. 24 marca zapraszam do wspólnej rozmowy o tym co już udało się zrobić dla ratowania Ziemi, jaki dom zostawiamy naszym bliskim, a co jest jeszcze do pilnego zrobienia.

W ostatnich tygodniach pożegnaliśmy kilkoro członków Klubu. Odeszło od nas także dwoje wybitnych Członków Honorowych – śp. Izabela Dzieduszycka i śp. Krzysztof Śliwiński. Wspominamy ich w tym wydaniu Informatora.

W tym miesiącu mijają także dwa lata od powołania Inicjatywy „Zranieni w Kościele”. Przez ten czas, w ciągu 102. dyżurów, przez 324 godziny, odbierając prawie 300 telefonów, służyliśmy pomocą i wsparciem tym, którzy w Kościele zostali głęboko skrzywdzeni. 10 marca zapraszam na wspólną modlitwę za osoby zranione.

Nasz Kościół jest w poważnym kryzysie. Na naszych oczach słabnie siła i wiarygodność świadectwa, ze wstydem odkrywamy, w jak wielu miejscach i sytuacjach zapomnieliśmy o Ewangelii. Jednocześnie wielu z nas, coraz więcej, widząc pozorowane działania liderów wspólnoty wiernych, ogarnia gniew, zniechęcenie, rezygnacja, poczucie bezsensu i bezradności. Rzeczywiście, pojedynczo niewiele możemy zrobić. Jesteśmy jednak wspólnotą, wierzymy, że Pan zbawia (i działa) we wspólnocie. Jestem przekonany, że KIK jako wspólnota właśnie teraz ma do odegrania ważną rolę. Wszystkich, którzy podobnie rozpoznają obecny czas, zapraszam do bezpośredniego kontaktu ze mną. Zastanowimy się wspólnie nad strategią najbliższych działań. Przed nami, jak pisał Zbigniew Nosowski, „*noc ciemna Kościoła*” (październik ub.r. – wiesz.pl), przez którą każdy nas może iść sam. Możemy jednak spróbować pójść razem.

Jakub Kiersnowski

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

25, 26 i 27 marca o godzinie 18:30 w kościele św. Marcina
 lub poprzez transmisję online: piwna.caster.fm
 Nauki wygłosi o. Dariusz Piórkowski SJ

MODLITWA ZA ZRANIONYCH

W drugą rocznicę powstania Inicjatywy
 „Zranieni w Kościele”

10 marca, godz. 19.30, kościół św. Michała, ul. Puławska 95
 Więcej informacji na s. 6.

ROK PANDEMII. CZEGO DOWIEDZIELIŚMY SIĘ O SOBIE I NASZEJ WSPÓLNOCIE?

Rozmawiać będą: Adrianna Porowska, Tomasz Stawiszyński,
 i ks. Jacek Prusak SJ

Środa, 17 marca, godz. 19:00, spotkanie online.
 Więcej informacji na s. 3.

POROZMAWIAJMY W KLUBIE: CHRZEŚCIJANIE W OBLCZU KRYZYSU EKOLOGICZNEGO

Wprowadzenie:

Magdalena Noszczyk, Anna Sands, Maria Bołdok

Środa, 24 marca, godz. 19:00
 Więcej informacji na s. 3.

DZIĘKUJEMY!

W styczniu i lutym br.

**Składki zapłaciło
już 15%
członków**

15 lutego na stronie www.podatki.gov.pl/pit udostępnione zostały podatnikom wypełnione już formularze w rządowej usłudze „Twój e-PIT”. Każdy podatnik rozliczając podatek dochodowy od osób fizycznych (PIT) może zdecydować, że 1% jego podatku trafi do wybranej organizacji pożytku publicznego (OPP).

My gorąco zachęcamy do przekazania go na KIK. Każda złotówka przekazana w ten sposób wspiera rozwój klubowych inicjatyw. Tym bardziej, że szczególnie obecnie KIK potrzebuje wsparcia! Pandemia odcisnęła swoje piętno na finansach naszego Klubu, podobnie jak dotknęła wiele osób, firm i instytucji. W wyniku braku możliwości wynajmowania sal w naszej siedzibie, problemów najemców współprowadzonej przez Klub spółki Krakowiaków, wstrzymania wielu konkursów grantowych oraz innych czynników, znacząco zmalały przychody KIK-u, a tym samym ograniczona została płynność finansowa Klubu.

Żeby móc dalej funkcjonować KIK potrzebuje Waszej pomocy! W formularzu PIT należy wpisać numer KRS organizacji. W przypadku KIK jest to: **0000034785**. Krótką instrukcję jak można to zrobić znajdą Państwo na specjalnie przygotowanej przez nas stronie:

WSPIERAM.KIK.WAW.PL

Mimo trudności finansowych nasza wspólnota nie przestaje zmieniać świata na lepsze. Dzięki zaangażowaniu wielu osób wciąż realizujemy nowe przedsięwzięcia i pomysły. Sekcje prowadzą bieżącą pracę, działają grupy, młodzież realizuje śmiało pomysły, powstaje archiwum Klubu, odbywają się debaty, planujemy dalsze niesienie pomocy humanitarnej, jako społeczność działamy na rzecz Kościoła w Polsce, wspieramy potrzebujących, rozwijają się inicjatywy takie jak „Zranieni w Kościele”. Jesteśmy pewni, że dzięki wspólnemu, solidarnemu wsparciu Klub utrzyma rozwinięte skrzydła i będzie mógł śmiało patrzeć w przyszłość. Żeby tak się stało, KIK potrzebuje Waszej pomocy!

KLUB INTELIGENCJI KATOLICKIEJ

ul. Freta 20/24 A
00-227 Warszawa
www.kik.waw.pl

NIP: 526 000 16 02
Regon: 000770809
KRS: 0000034785

e-mail: kik@kik.waw.pl
tel. +48 22 827 39 39
fax +48 22 827 29 04

OBSŁUGA PRAWNA KLUBU

adw. Zofia Józefowicz-Paszewska

KLUB CZYNNY

PONIEDZIAŁEK – PIĄTEK 10.00–17.00

WEEKENDY po wcześniejszej rezerwacji

SEKRETARIAT

PONIEDZIAŁEK – PIĄTEK 10.00–18.00

KSIĘGOWOŚĆ

WTOREK 13.00–18.00

PONIEDZIAŁEK, ŚRODA- PIĄTEK 10.00–15.00

NUMER KONTA BANKOWEGO: 15 1560 0013 2000 1706 4454 5708

POŻEGNANIA

W ostatnim czasie pożegnaliśmy wiele Członkiń i Członków naszego Klubu. Nasi krewni, przyjaciele, znajomi odeszli do Pana. W tym numerze *Informatora Klubowego* wspomniemy: Izabelę Dzieduszycką, Krzysztofa Śliwińskiego, Krystynę Łapińską-Tyszkę, Zofię Sibilską i Marię Piotrowską. Pożegnania, wspomnienia i świadectwa o życiu tych osób znajdują się w drugiej części Informatora od strony 8.

Prezydium Zarządu KIK

JAK POŁĄCZYĆ SIĘ Z KLUBEM?

Z powodu pandemii wszystkie działania KIK przeniosły się do Internetu. Gdyby ktoś z Państwa chciał uczestniczyć w spotkaniach internetowych, ale potrzebował pomocy technicznej w ustawieniu sprzętu, jego zakupie, korzystaniu z aplikacji etc. zachęcamy do kontaktu z Sekretariatem Klubu w godzinach 10:00-17:00. Pomożemy!

Jan Murawski, sekretarz KIK

PO ZEBRANIACH ZARZĄDU KIK

Od początku roku Zarząd Klubu pracuje niezwykle intensywnie. Od stycznia odbyło się już 5 zebrań w trybie online. Kolejne odbędzie się 4 marca 2021 r.

Wśród tematów szczególnie absorbujących członków Zarządu na czoło wysuwają się sprawy finansowe. Rok pandemii odcisnął swoje piętno na klubowych finansach. Brak możliwości wynajmowania sali w siedzibie KIK, anulowanie kilku dużych programów grantowych i szereg innych czynników spowodowały, że pojawiły się przejściowe, problemy z zachowaniem płynności finansowej. Zarząd Klubu sformułował plan wyjścia z tej sytuacji i zwrócił się do Członków KIK z prośbą o wsparcie. Powstała specjalna strona internetowa **wspieram.kik.waw.pl** umożliwiająca szybkie płatności składek lub dokonanie darowizny. Przygotowywane i składane są też wnioski o przyznanie dotacji w dostępnych programach grantowych. Sytuacja finansowa Klubu dalej jest niepewna i wymaga uważnej troski ze strony Zarządu i ciągłego wsparcia ze strony członków Klubu. Równolegle podjęta została **kwestia reorganizacji pracy władz Klubu**. Wymóg sprawnego zarządzania coraz bardziej złożoną strukturą naszego stowarzyszenia oznacza konieczność takiego zorganizowania działania Prezydium i Zarządu, żeby usprawnić przepływ informacji, proces podejmowania decyzji i planowania. Powstał zespół przygotowujący szereg rekomendacji dla Zarządu.

Oprócz zagadnień natury technicznej i formalnej sporo uwagi poświęconej jest sprawom merytorycznym. Członkowie Zarządu Klubu przyglądają się sytuacji w polskim

Kościele i – odnosząc się do uwag i wniosków z serii gruntnych spotkań społeczności KIK – pracują nad **spójnym programem** organizującym zaangażowanie Klubu w tym ważnym obszarze.

Chcąc odpowiadać na potrzeby członków Klubu Zarząd KIK pracuje nad przygotowaniem i przeprowadzeniem w naszej społeczności **ankiety** z pytaniami odnoszącymi się do zainteresowań, wartości i zaangażowania osób działających w Klubie, przyjaciół i członków KIK.

Jan Murawski, sekretarz KIK

ROK PANDEMII. CZEGO DOWIEDZIELIŚMY SIĘ O SOBIE I NASZEJ WSPÓLNOCIE?

Na początku marca 2020 r. potwierdzono pierwszy przypadek koronawirusa COVID-19 w Polsce. Od tego wydarzenia minął już rok. Przez ten czas zmieniło się tak wiele! Jak wpłynął na nas czas pandemii?

Zapraszamy na debatę online 17 marca 2021 o 19:00 organizowaną przez KIK i Magazyn Kontakt pt. "Rok pandemii. Czego dowiedzieliśmy się o sobie i naszej wspólnocie?". Do udziału w debacie zaprosiliśmy **Adriannę Porowską** (Prezes Kamilańskiej Misji Pomocy Społecznej), **Tomasza Stawiszyńskiego** (filozofa i eseistę, autora książki *Co robić przed końcem świata*) i **ks. Jacka Prusaka SJ** (teologa, psychologa i publicystę). Zastrzegamy, że skład panelistów może się nieznacznie zmienić.

POROZMAWIAJMY W KLUBIE: CHRZEŚCIJANIE W OBliczu KRYZYSU EKOLOGICZNEGO

Nasza cywilizacja mierzy się z jednym z największych kryzysów w historii nie tylko ludzkości, ale i planety. Stale rozwijająca się działalność człowieka wywiera niesłychaną presję na całe ekosystemy powodując nie jeden, ale cały

szereg katastrofalnych zjawisk. Jak w obliczu tego zagrożenia powinni zachować się chrześcijanie? Serdecznie zapraszamy na spotkanie z cyklu Porozmawiajmy w Klubie pt. "Chrześcijanie w obliczu kryzysu ekologicznego". Spotkanie będzie okazją do zabrania głosu, wysłuchania innych i poszukania tego, co naszą społeczność łączy. Do rozmowy wprowadzą nas **Ania Sands** z Magazynu Kontakt, **Maria Bołdok** z Extinction Rebellion Polska oraz **Magdalena Noszczyk** z World Wide Fund for Nature Polska. Spotkanie tylko dla społeczności KIK odbędzie się **w środę 24 marca o 19:00 przez platformę ZOOM**.

Zapisy na spotkanie przez formularz dostępny pod adresem: <http://go/formularz> i w sekretariacie KIK.

MODLITWA RODZICÓW NA ZOOMIE

Zapraszamy na czwartkowe modlitwy rodziców na zoomie. Zaczynamy o 21:00, można łączyć się od ok. 20:50. Serdecznie zapraszamy z dziećmi, dziadkami, ciotkami, wujkami. Serdecznie zapraszamy nie tylko rodziców SR, ale wszystkich członków Klubu. Link do spotkania: <https://bit.ly/3mKjQOQ>

SEKCJA RODZIN

Kochani, rozpoczął się nowy rok i nowy semestr, więc zabieramy się z nadzieją i energią do pracy.

Nowe grupy

Planujemy wiosną, jak tylko przepisy i sytuacja epidemiczna pozwolą, otworzyć dwie grupy Sekcji Rodzin dla dzieci z rocznika 2012. Młodzi wychowawcy intensywnie pracują z koordynatorami od kilku miesięcy i nie mogą się już do czekać poznania dzieciaków!

Spotkania grupowe

Od grudnia kadry, oprócz spotkań on-line, mogą także organizować wycieczki na świeżym powietrzu w pięcioosobowych podgrupach (1 wychowawca i 4 uczestników) i w reżimie sanitarnym. Mimo, że wymaga to większego nakładu czasu i pracy ze strony wychowawców, w wielu grupach odbyły się już takie spotkania, przyjęte z radością przez uczestników.

Obozy letnie

Początek II semestru to czas rozpoczęcia przygotowań do obozów letnich. Jeżeli epidemia się nie zaostrzy, chcielibyśmy je zorganizować. Wypracowane w ubiegłym roku zasady przyniosły bardzo dobre efekty i zyskały akceptację wspierających nas lekarzy i SANEPID-u. Liczymy więc na to, że grupy będą mogły w lecie wyjechać na obozy, jeżeli tylko przepisy i wytyczne państwowe to umożliwią.

Finanse Klubu i Sekcji Rodzin

Darowizny na cele statutowe Sekcji Rodzin

Darowizny na rzecz SR, zwane potocznie „składkami sekcijnymi” umożliwiają funkcjonowanie Sekcji Rodzin. Wpłaty w umówionej kwocie 300 zł od rodziny (bądź wyższej, solidarnościowej) pozwalają racjonalnie zarządzać budżetem SR i utrzymywać płynność finansową. Wpłaty z tytułem: „darowizna na cele statutowe SR” można wpłacać na konto SR: 53 1560 0013 2000 1706 4454 5703 lub skorzystać z nowego narzędzia PAGASPOT dedykowanego do zarządzania sekcijnymi płatnościami, wdrażanego w SR KIK od lutego br.

Pagaspot

Pagaspot jest autorskim narzędziem, które ułatwia rozliczenia, stworzonym przez Janka Szypulskiego i Wojtkę Mroza, naszych kikowskich wychowawców. Zdecydowaliśmy się skorzystać z ich systemu w Sekcji Rodzin, aby podnieść wygodę i transparentność rozliczeń składkowych. Ułatwi to nam również pracę przy weryfikacji wpłat. Część rodziców SR miała już styczność z Pagaspot-em w swoich grupach, gdzie był testowany i bardzo dobrze się sprawdził.

Pagaspot sam informuje o płatności np. o darowiznie na rzecz SR, czyli tzw. „składce sekcyjnej” (a także o płatnościach w ramach grup), umożliwia wykonanie szybkiego przelewu oraz sam przypomina, gdy minie termin wpłaty.

Wkrótce każdy z rodziców SR otrzyma zaproszenie do korzystania z Pagaspot i będzie mógł sprawdzić samodzielnie stan rozliczeń oraz opłacić należności.

Wojtkowi Mrozowi i Jankowi Szypulskiemu należą się ogromne podziękowania za zaoferowanie SR bezpłatnie swojego narzędzia, za ogrom włożonej pracy w przystosowanie go do naszych potrzeb i wdrażania go. Wojtku i Szepardzie - bardzo Wam dziękujemy!

Obecnie z rozwiązania stworzonego przez Janka i Wojtkę korzysta 15 firm/organizacji m.in. szkoły prywatne, kluby sportowe, stowarzyszenia i osiedle mieszkaniowe, w sumie 1500 osób. Pagaspot ma ogromny potencjał i warto, żeby był promowany. Jeżeli znacie miejsca, w których Pagaspot mógłby się przydać, koniecznie dajcie znać chłopakom, chętnie odpowiedzą na wszelkie pytania.

Janek "Szepard" Szypulski 889 012 917

jan.szypulski@pagaspot.com

Wojtek "Vortex" Mróz 790 610 370

wojciech.mroz@pagaspot.com

Składki członkowskie KIK

Wskutek pandemii Klub utracił przychody z wynajmu sali, które stanowiły poważną pozycję w budżecie. Tym bardziej pamiętajmy o regulowaniu składek członkowskich KIK, także tych zaległych. Bez stabilności Klubu działalność sekcji klubowych nie będzie mogła istnieć. KIK to nasza wspólna odpowiedzialność. Więcej szczegółów o składkach można znaleźć na **stronie 7**, w tekście skarbnika KIK.

Informacji na temat należności składowych udziela sekretariat KIK-u: kik@kik.waw.pl; 22 827 39 39

Pożegnania

W ciągu ostatnich miesięcy odeszło kilka ważnych dla historii Sekcji Rodzin i Klubu osób. Pożegnaliśmy Iżę Dzieduszycką, Adama Pietrzaka, Krzysztofa Śliwińskiego. Pamiętajmy o nich w naszych modlitwach.

Zarząd SR

MAM POMYSŁ 2020/2021

Zapraszamy młodzież w wieku szkolnym do rozpoczynającej się edycji wiosenno-letniej konkursu „Mam Pomysł”. Czas na realizację projektów jest do końca sierpnia, ale już teraz szukajcie inspiracji. Zapraszamy Was do zgłaszania się ze swoimi pomysłami.

Droga do realizacji Waszych pomysłów jest prosta. Zbieracie ekipę przynajmniej 3 osób, z którymi będziecie realizować swój projekt – mogą to być znajomi. Dyskutujecie nad tym, co wspólnie chcielibyście zrobić, jak chcecie spędzić czas wolny – zainspirujcie się swoimi pasjami i zainteresowaniami. Czytacie regulamin konkursu, dostosowując do niego Wasze pomysły. Wypełniacie formularz zgłoszeniowy zamieszczony na stronie projektu. Formularz ten pozwoli Wam skonkretyzować Wasze plany. Wypełniając go będziecie musieli ustalić, co i kiedy chcecie robić oraz jakiego budżetu będziecie potrzebowali na realizację projektu. Uzupełniony formularz wysyłacie na maila projektowego i czekacie na ocenę i uwagi komisji konkursowej.

Nie ograniczamy Was tematycznie. Ważne, aby projekty były adresowane na zewnątrz Waszego zespołu. Możecie zorganizować dla siebie np. kursy, szkolenia czy warsztaty, ale zdobyta wiedza musi być wykorzystana, aby zrobić coś dla innych. Staramy się nie ograniczać Waszej kreatywności i możliwości realizowania pasji w ramach konkursu. Projekty mogą być proste. Dla nas ważna jest Wasza decyzja i inicjatywa.

Prowadzenie projektu pozwala Wam spędzić wspólnie czas ze znajomymi na realizowaniu swoich pasji i wykorzystywaniu ich, aby zrobić coś dla innych. Nadal trwa pandemia i każda możliwość zrobienia czegoś wspólnie, spędzenia czasu razem lub wsparcia ludzi w potrzebie jest bezcenna.

Staramy się tworzyć przestrzeń, gdzie pozwalamy Wam zmieniać Wasz codzienny świat. Możecie doświadczyć, że macie wpływ nie tylko na Wasze życie. Tutaj odkryjecie, że możecie realizować własne pomysły.

Odwiedźcie naszą stronę i znajdźcie nas na Facebooku:

<http://www.kik.waw.pl/projekty/mam-pomysl2/>

<https://www.facebook.com/mampomysl>

Konkurs finansuje m. st. Warszawa w ramach programu „Aktywna warszawska młodzież”.

ARCHIWUM KIK

SPRAWOZDANIE Z PRAC W ROKU 2020

Archiwum Klubu Inteligencji Katolickiej w formie niezinstytucjonalizowanej działało zapewne od początku działalności Klubu tj. od 1956 r. Przez cały okres swojej działalności członkowie Klubu mieli świadomość wagi przechowywania podstawowych dokumentów, o czym może świadczyć między innymi zapieczętowanie protokołów z Zarządów, czy paginacja stron w zeszycie z protokołami Prezydium. Wszystkie obecnie zebrane materiały były przechowywane w Klubie.

Zespół 1. Dokumentacja aktowa

W trakcie tegorocznego projektu wykonano prace uzupełniające nad dokumentacją aktową. Opracowano i zabezpieczono nowo włączane materiały o wielkości 9,2 m.b. W ten sposób cały zasób ma już 26,2 m.b., obejmując swoim zakresem czasowym historię KIK – od jego założenia w 1956 roku, aż do czasów współczesnych. Znajduje się w nim nie tylko dokumentacja zebrań władz Klubu (m.in. sprawozdania, stenogramy, protokoły), ale również materiały dotyczące codziennego funkcjonowania Klubu i jego sekcji (m.in. programy, korespondencja).

Jednak nie cały dawny zasób archiwum Klubu jest przechowywany w naszej siedzibie. Część materiałów przy okazji przeprowadzki została przekazana już wiele lat temu do Archiwum Akt Nowych w Warszawie. Inwentarz przekazanych materiałów jest dostępny również w Klubie.

Zespół 2. Dokumentacja fotograficzna – tradycyjna

Zespół, powstały w 2017 r., składa się z skatalogowanej kolekcji 1500 fotografii ułożonych w grupy rzeczowe i jednostki archiwalne. Kolekcja ta została odpowiednio zabezpieczona i w dużym stopniu szczegółowo opisana.

Zespół 3. Dokumentacja dźwiękowa – elektroniczna

W tym roku do zasobu Archiwum włączono nowy zespół składający się z 250 nagrań elektronicznych. Są one kopią materiałów dźwiękowych wcześniej przechowywanych w formie tradycyjnej (kasety magnetofonowe, płyty gramofonowe).

fonowe i CD). Są to przede wszystkim nagrania wydarzeń klubowych (prelekcji, homilii, dyskusji), w tym również działalności sekcji.

Zespół 4. Dokumentacja fotograficzna – elektroniczna

Czwarty, nowy zespół, to kolekcja przeszło 7 tys. fotografii cyfrowych. Obejmująca swym zakresem działalność Klubu i jego sekcji w latach 1979 – 2019. Są to zarówno fotografie cyfrowe jak i skany fotografii tradycyjnej. Inwentarze wszystkich powyższych zespołów znajdują się w portalu www.szukajwarchiwach.gov.pl oraz w siedzibie Klubu.

Prace nad zasobem archiwalnym Klubu Inteligencji Katolickiej w takim zakresie, jak obecnie, nie byłby możliwe bez wsparcia finansowego Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych udzielonego Klubowi w 2016, 2017 oraz tegorocznej edycji. Jesteśmy bardzo wdzięczni Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych za udzielone nam dotacje, które umożliwiły nam wykonanie tej pracy.

Pliki z dokumentacją prac archiwalnych znajdują się na stronie KIK-u.

Tegoroczne zadanie zostało sfinansowane w 89,48% ze środków publicznych w formie dofinansowania w ramach otwartego konkursu ofert na realizację zadania publicznego *Wspieranie działań archiwalnych 2020*, organizowanego przez Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych.

Witold Kunicki-Goldfinger

MODLITWA ZA ZRANIONYCH

10 marca przypada druga rocznica rozpoczęcia działalności Inicjatywy "Zranieni w Kościele".

Tego dnia chcemy zaprosić wszystkich chętnych do modlitwy w intencji osób, które doświadczyły przemocy seksualnej ze strony ludzi Kościoła.

Nabożeństwo odbędzie się 10 marca 2020 r. (środa) o godz. 19:30 w kościele św. Michała Archanioła w Warszawie, przy ul. Puławskiej 95.

Osoby zranione wykorzystaniem seksualnym w Kościele doświadczyły trudnego do wyobrażenia cierpienia. Pragniemy modlić się za nie i z nimi. I prosić o siłę dla nich i czułość wobec samych siebie. Chcemy, aby nasza modlitwa była znakiem, że każda zraniona osoba jest w Kościele chciana i bardzo oczekiwana. Drodzy skrzywdzeni Siostry i Bracia, jesteście zranieni, ale nie opuszczeni.

Całość nabożeństwa będzie również transmitowana on-line poprzez kanał Youtube parafii św. Michała. Link zostanie podany wkrótce.

Zapraszamy serdecznie!

Prosimy zachowanie najwyższych standardów bezpieczeństwa sanitarnego w trakcie modlitwy.

Organizatorzy:

Inicjatywa "Zranieni w Kościele" www.zranieni.info

Parafia św. Michała Archanioła w Warszawie

www.parafiamichal.pl

MAGAZYN „KONTAKT”

W przed sprzedaży jest już dostępny nowy numer Kontaktu zatytułowany „Teologia wyzwolona"! Zapraszamy do kupowania w siedzibie Klubu lub przez stronę www.sklep.magazynkontakt.pl.

kontakt

MAGAZYN NIEUZIEMIENI
magazynkontakt.pl

45

zima 2020/2021
TEMAT NUMERU

TEOLOGIA WYZWOLONA

Agnieszka Piskozub-Piwosz
Teologia płynąca z doświadczenia

Peter Phan
Odrzucić dziedzictwo kolonializmu

Anna Sands
Ekonomia pełna cnót

LEWNA MAJKA
KULTURA
KRAJOZNAWCTWO
POZA CENTRA
ODWYTEL
ZWIĘZNIK

Zofia Mioduszevska-Wajszczak i Jacek Wajszczak
Remikujemy książki dla dzieci
TK Krajobraz
Adriatyk w Ciechocinku
Maciek Możliwski
Stary człowiek i Polska

To już 45. papierowy numer Kontaktu. Przez ostatnie lata podstawową stabilizację naszego pisma zapewniała dotacja z Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Niewielka – pokrywała głównie koszty druku i zamówienia nielicznych materiałów – jednak to w dużej mierze dzięki niej trzy razy w roku przyjeżdżał do nas z drukarni nakład nowego numeru.

W tym roku nie dostaliśmy dotacji. Czekamy na wyniki odwołania. Wiemy jednak, że teraz możemy liczyć przede wszystkim na naszych Czytelników i Czytelniczki oraz sympatyków Kontaktu. **Najlepszą formą wsparcia dla nas jest stały przelew na konto KIK:**

42 1560 0013 2000 1706 4454 5707

Tytuł przelewu: *darowizna na cele statutowe_Magazyn Kontakt*.

lub zostanie naszym patronem w serwisie Patronite:

patronite.pl/magazyn-kontakt

Ogromnie dziękujemy wszystkim, którzy już nas wspierają! Nie zawieszamy działalności, na co jednym z dowodów jest świeżo wydany numer. Zachęcamy do lektury wstępniaka:

Gdzie znajduje się „centrum teologii katolickiej”? Przez wieki odpowiedź na to pytanie była prosta. Teologia i filozofia katolicka tworzona była przede wszystkim w Rzymie przez białych mężczyzn. Następnie była „zanoszona” społecznościom wszystkich kontynentów i krajów jako pakiet twierdzeń i założeń do przyjęcia. To schemat, który wciąż jest w pewnym stopniu aktualny: Watykan, mimo starań papieża Franciszka, by uczynić Kościół bardziej kolegialnym i dowartościować jego różnorodność, niechętnie rezygnuje z uniwersalistycznych aspiracji.

Gdy spojrzymy poza Rzym, zobaczymy jednak, jak wiele się zmieniło. Światowa populacja katolików i katoliczek przeszła poważne przeobrażenia. Już dziś większość wiernych Kościoła katolickiego żyje na Globalnym Południu, a nie w Europie czy Stanach Zjednoczonych – ta tendencja jedynie się umacnia. Kościoły Ameryki Łacińskiej, Azji i Afryki stają się nowymi centrami katolicyzmu. Coraz wyraźniej słychać w Kościele także głos grup słabo

reprezentowanych z powodów innych niż tylko kraj pochodzenia – na przykład płci czy rasy.

Kształt światowej teologii się zmienia. Powstało wiele jej lokalnych odmian, w których kontekst odgrywa kluczową rolę w odczytywaniu uniwersalnego przesłania Ewangelii. Kościół zaakceptował ideę inkulturacji, czyli takiego dopasowania sposobów przekazywania treści wiary i form jej praktykowania, by były zrozumiałe dla osób wychowanych w kręgach kultur innych niż zachodnia. Rozwinęły się teologie emancypacyjne – z amerykańską teologią wyzwolenia na czele, teologia feministyczna czy queer. Teologowie i teolożki poświęcają coraz więcej uwagi także innym wyzwaniom i tematom dotychczas zaniebywanym, tworząc na przykład teologię ekologiczną czy teologię zwierząt.

Czy więc istnieje dziś jedno teologiczne centrum katolicyzmu? A może jest ich tak wiele, jak liczne są sytuacje, w których ludzie chcą odczytywać chrześcijańskie przesłanie w świetle swojego życia i otaczającej rzeczywistości? Może rozkwit nowych nurtów teologicznych bez przekonania, że to, co nasze, jest jedynie słuszne (jak często zdajemy się myśleć w polskim Kościele), to niezbędny warunek tego, by teologia odnajdywała ciągle na nowo swoje źródło i cel w służeniu tym, o których Bóg troszczy się najmocniej: słabym, ubogim, głodnym i wykluczonym? By została wyzwolona z utartych schematów? By nie obumierała, lecz zyskała nowe życie?

Niniejszy numer Kontaktu jest próbą zmierzenia się z tymi pytaniami. Bo to nowe życie już jest. Trzeba tylko szerzej otworzyć oczy i spojrzeć dalej, by zobaczyć, gdzie dziś bije serce (a może wiele serc?) katolickiej teologii. Odpowiedź może nas zaskoczyć.

Redakcja „Kontaktu”

SKŁADKI CZŁONKOWSKIE KIK

styczeń-luty 2021

Droży Członkowie Klubu,

Bardzo dziękuję za wpłaty do Klubu – w szczególności te składkowe i darowizny na Klub!

Do końca lutego otrzymaliśmy ponad 28 tys. zł z tytułu składek, z czego 8 tys. to uregulowane zaległości, a 20 tys. to wpłaty bieżące za rok 2021, które stanowią 15 % oczekiwanych wpłat na ten rok. Otrzymaliśmy także ponad 10 tys. zł z tytułu darowizn na cele statutowe!

Składki są bardzo ważną częścią naszego wspólnego Klubowego budżetu. Potrzebujemy ich na podstawowe wydatki, których nie możemy opłacić z innych źródeł. W pokrywaniu takich kosztów nieocenione są także darowizny na cele statutowe (bez oznaczenia szczegółowego celu). Dlatego szczególnie za nie dziękuję w tym czasie!

Oplacając składki, jako członkowie wyrażamy troskę o Klub, o naszą wspólną sprawę. Jest to szczególnie ważne w czasie pandemii, kiedy nie możemy liczyć na wysokie wpływy z wynajmu naszych Klubowych pomieszczeń, czy ograniczone środki z grantów.

Dlatego czekamy na resztę wpłat! Czekamy także na wpłaty w tytułu zaległych składek.

Jaka jest wysokość składek członkowskich?

Ogólnie rzecz biorąc, składka roczna za rok bieżący, jak i każdy zaległy, wynosi **120 zł dla Członków uczestników, 130 zł dla Członków zwyczajnych**.

Małżonkowie, studenci, osoby na emeryturze korzystają z „Ulgi 50%” – wówczas składki wynoszą 60 zł dla Członków uczestników (czyli dla obojga małżonków razem - 120 zł) oraz dla Członków zwyczajnych 70 zł (60 zł oraz dodatkowe 10 zł, czyli dla obojga małżonków razem - 140 zł). Szczegółowe zasady dotyczące wysokości składek są zamieszczone pod adresem: <http://www.kik.waw.pl/kik/#czlonkostwo>.

Jak dowiedzieć się, czy mam uregulowaną sytuację składkową?

Maile z Klubu. Wysyłane przeze mnie z informacją o sytuacji składkowej danej osoby.

Kontakt mailowy/telefoniczny. Zachęcam do bezpośredniego kontaktu pod adresem krzysztof.sawicki@kik.waw.pl (skarbnik KIK) lub kasa@kik.waw.pl (księgowa KIK). Można też kontaktować się z nami telefonicznie pod numerem tel. 22 827 39 39.

Dostęp do swoich danych w bazie członkowskiej. Obecnie każdy członek może sam zweryfikować stan swoich płatności składkowych – wystarczy napisać maila pod adres czlonkowie.kik@kik.waw.pl z prośbą o dostęp do swojego konta składkowego.

Pagaspot. jest to autorskie narzędzie, które ułatwia rozliczenia, stworzonym przez Wojtkę Mroza i Janka Szypulskiego, dwójkę naszych KIKowskich wychowawców. Przymierzamy się do skorzystania z ich systemu. Więcej na ten temat można przeczytać w informacji Sekcji Rodzin na stronie 4.

Jak opłacić składki?

Składki należy wpłacić na konta bankowe: **15 1560 0013 2000 1706 4454 5708**, tytuł przelewu: *składki członkowskie*.

Pozdrawiam, Krzysztof Sawicki – skarbnik KIK

Składki zapłaciło już 15% członków

POŻEGNANIA

ŚP. IZABELA DZIEDUSZYCKA

Z ogromnym smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci **Izabeli Dzieduszyckiej**, współzałożycielki Sekcji Rodzin Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie, założycielki i wieloletniej przewodniczącej Przymierza Rodzin, działaczki katolickiej, Członka Honorowego KIK w Warszawie.

Msza święta pogrzebowa odbyła się w czwartek 31 grudnia 2020 roku o godzinie 14.00 w kościele św. Michała Archanioła przy ul. Puławskiej w Warszawie. Uroczystość pogrzebowa i złożenie w grobie rodzinnym odbyły się w Zarczu w powiecie przeworskim w sobotę 2 stycznia 2021 roku.

25 grudnia 2020 roku
Pan powołał do siebie

śp. Izabelę Dzieduszycką

Członka Honorowego
Klubu Inteligencji Katolickiej
w Warszawie, wieloletnią przewodniczącą
i organizatorkę Sekcji Rodzin KIK, była
członkinią Zarządu KIK, członkinią Kapituły
Nagrody "Pontifici-Budowniczym Mostów".
Twórczynią i wieloletnią przewodniczącą
Przymierza Rodzin i budowniczą wielu szkół.
Członkinią Prymasowskiego Komitetu Pomocy
Internowanym przy kościele św. Marcina
w Warszawie, za swoją działalność
i przynależność do NSZZ "Solidarność"
wyrzuconą z pracy z Ministerstwa Przemysłu
Ciężkiego.

Za działalność społeczną i kościelną
uhonorowaną m.in. Krzyżem Komandorskim
Orderu Odrodzenia Polski oraz Medalem
Papieskim Pro Ecclesia et Pontifice.

Żegnamy Człowieka szczerzej i żywej wiary.
Osobę pełną energii i pasji w pracy na rzecz
dobra wspólnego. Dziękujemy Panu Bogu za Jej
bogate i owocne życie i otaczamy modlitwą
Marysię, Elę, Krysię i Bliskich.

*Wieczny odpoczynek racz Jej dać Panie,
a światłość wiekuista niechaj Jej świeci.
Niech odpoczywa w pokoju.
Amen*

*Zarząd i Przyjaciele
z Klubu Inteligencji Katolickiej
w Warszawie*

WSPOMNIENIE

Iza Dzieduszycka. Wspominamy lata znajomości, przyjaźni i współpracy w trudnych czasach drugiej połowy lat 80-tych, kiedy Iza była przewodniczącą Sekcji Rodzin Klubu.

Iza była typem człowieka określanym jako „kobieta dynamit”. Była przykładem osoby, która zawsze mierzyła „siły na zamiary”. Dlatego współpraca z nią nie zawsze była łatwa. Wymagała bardzo wiele od siebie, ale także od tych, którzy z nią współpracowali. Potrafiła dzwonić „z zadaniami” w bardzo późnych godzinach wieczornych lub o świcie, nie licząc się z ograniczeniami, jakim podlegali jej współ-

pracownicy. W czasach, o których mówiło się, że państwo udawało, że ludziom płaci, a ludzie udawali, że pracują, Iza wymagała prawdziwej pracy i to za darmo, bo społecznej. Kiedyś przyjechali do Klubu Niemcy z podobnej organizacji i kiedy zaczęliśmy opowiadać co i jak robimy siłami społecznymi, spytali trzeźwo: „no dobrze, ale kiedy wy pracujecie za pieniądze”? Iza ogromnie ożywiła działalność klubowej Sekcji Rodzin. Ciągłe wynajdywała nowe pola działania. Uważała, że wspólna praca społeczna rodziców i młodzieży klubowej będzie odtrutką na złe wpływy wychowawcze szkoły i organizacji młodzieżowych. Zgromadziła wokół siebie grono osób, które pomagały jej w realizowaniu tej wizji. Dzięki niej przystosowaliśmy do użytku klubowego tzw. wieżę – pomieszczenia na górnych piętrach wieży kościoła NMP na Nowym Mieście. Tam też przy istotnym udziale Adama Pietrzaka odbywały się niezwykle wartościowe spotkania formacyjne z jezuitą o. Tadeuszem Koczwarą. W wieży spotykały się również różne inne grupy klubowe.

Później przyszły dalsze przedsięwzięcia, zwane dziś projektami: dom w Markach, który Klub kupił na własność. Miejsce nie było bardzo fortunne: między wytwórnią klocków hamulcowych z azbestu i wielkimi wysypiskami śmieci. W remont domu zaangażowali się różni członkowie Sekcji Rodzin i ta wspólna praca była prawdziwą wartością.

Iza kładła bardzo duży nacisk na formację religijną Sekcji Rodzin, w czym znakomicie pomagał jej Adam Pietrzak. Działalność Sekcji Rodzin przed Izą była bardzo spontaniczna i improwizacyjna. Iza próbowała nadać sekcji jakieś bardziej usystematyzowane ramy organizacyjne. Powołano radę programową i rozpoczęto tworzyć regulaminy. Iza była długoletnim pracownikiem ministerstwa żeglugi i zapewne obudził się w niej duch urzędniczy.

Kiedy w Klubie zorganizował się zespół młodych zapaleńców, którzy postanowili wyremontować i uruchomić klubowy jacht Narcyz, Iza dzięki swoim kontaktom w stocznich „załatwiła” różne materiały i elementy potrzebne do rekonstrukcji jachtu, które w warunkach peerelowskiej rzeczywistości były zupełnie nieosiągalne.

Przyszł stan wojenny roku 1981. Klub był zamknięty, a życie społeczne w dużej mierze sparaliżowane. Pomysłem Izy było, aby doświadczenia z pracy z klubowymi dziećmi i młodzieżą przenieść do parafii. W tym przedsięwzięciu wzięła duża część osób zaangażowanych w Sekcję Rodzin. Myślę, że ta skądinąd piękna i perspektywiczna idea nie osiągnęła masy krytycznej. Ale zakiełkował inny pomysł: Szkoła Przymierza Rodzin. Dzięki kontaktom zagranicznym Iza zdołała uzyskać spore fundusze. I ten projekt udał się znakomicie i rozwija się dalej.

Iza do końca pozostała osobą otwartą i myślącą niezależnie, w duchu tożsamości klubowej.

Iza była bezsprzecznie bardzo silną osobowością i potrafiła wciągać do współpracy tych, których spotkała na swoich ścieżkach tak, że aktywnie angażowali się we wspólne dzieło.

Pozostawiła po sobie wielki dorobek.

Wieczny odpoczynek racz jej dać Panie, a światłość wieki niechaj jej świeci.

*Iza i Paweł Broszkowscy,
28 grudnia 2020*

Więcej wspomnień o śp. Izabeli Dzieduszyckiej na stronie internetowej KIK-u.

+

ŚP. KRZYSZTOF ŚLIWIŃSKI

Msza pogrzebowa śp. Krzysztofa Śliwińskiego odbyła się w piątek 15 stycznia o godzinie 12.00 w kościele sióstr Wioztek na Krakowskim Przedmieściu w Warszawie. Homilię w trakcie Mszy pogrzebowej wygłosił o. Jacek Salij OP, który był wieloletnim spowiednikiem Zmarłego.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się w kameralnym, rodzinnym gronie na cmentarzu w Laskach.

7 stycznia 2021 roku
Pan powołał do siebie

+

śp.

Krzysztofa Śliwińskiego

Członka Honorowego Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie, twórce wielu inicjatyw Klubu, często wyrastających poza nasze środowisko, współtwórcę w latach 60. i 70. Sekcji Młodzieżowej KIK, późniejszej Sekcji Kultury, inicjatora corocznego sprzątania Cmentarza Żydowskiego i corocznego Tygodnia Kultury Żydowskiej, byłego członka Zarządu KIK, członka Kapituły Nagrody "Pontifici-Budownicemu Mostów", Doktora nauk biologicznych, nauczyciela, redaktora i publicystę, działacza opozycji demokratycznej okresu PRL, internowanego w stanie wojennym, kierownika działu zagranicznego Regionu Mazowsze NSZZ "Solidarność", w III RP dyplomatę i ambasadora RP w Maroku oraz RPA. Uehonorowanego za swą działalność m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Złotym Krzyżem Zasługi. Zapamiętamy Go jako Człowieka obdarzonego niezwykle darami łączenia ludzi, zasłużonego dla relacji KIK-u ze środowiskiem tzw. komandosów, przyjaciela wielu, ciekawego innych, gościnnego, człowieka dużej wiedzy i rozległych horyzontów. Dziękujemy Panu Bogu za Jego życie i otaczamy modlitwą Rodzinę i Bliskich Zmarłego.

Wieczny odpoczynek racz Mu dać Panie...

*Zarząd i Przyjaciele
z Klubu Inteligencji Katolickiej
w Warszawie*

Słowo księdza Andrzeja Gałki z początku Mszy świętej:

Bracia i siostry, zebraliśmy się na świętej Eucharystii, żeby dziękować Bogu za naszego Brata, śp. Krzysztofa Śliwińskiego, za jego życie i posługę, którą pełnił w wielu miejscach świata. Był człowiekiem głębokiej wiary i takiego go zapamiętałem. W czasie jednego ze spotkań w Laskach powiedział mi: „Wiesz, wiara jest moją siłą i mocą. Wierzę w Boga Ojca, który mnie stworzył, wierzę w Jezusa Chrystusa, który mnie zbawia i wierzę w Ducha Świętego, który mnie uświęca i prowadzi. Myślę, że do końca dni moich nie przestanę wierzyć.” Zapamiętałem to spotkanie jako jedno z najważniejszych.

Kochał Kościół, chociaż ubolewał widząc, co się w Nim dzieje. Nigdy nie chciał z Niego odchodzić. Kochał ojczyznę, chociaż nie zawsze się zgadzał z tym, co się w niej dzieje.

Oddajemy Ci go, Panie, i prosimy, przyjmij go do siebie.

Homilia pogrzebowa o. Jacka Salija OP:

Bracia i Siostry!

Pierwszy raz tak mi się zdarzyło, że zmarły poprosił mnie przed swoją śmiercią o to, żeby w trakcie kazania pogrzebowego przeczytać – poniekąd w formie przesłania skierowanego do przyjaciół, bliskich i znajomych – pewien konkretny fragment Pisma Świętego. Otóż kiedy ostatni raz przyszedłem do niego z posługą sakramentalną, śp. Krzysztof poprosił mnie, żebym na jego pogrzebie przeczytał wybrany przez niego psalm.

Wiele razy – jeszcze wtedy, kiedy był zupełnie zdrowy – śp. Krzysztof przykazywał mi, że mam wygłosić kazanie na jego pogrzebie. Na to mu odpowiadałem, że nie wiemy, kogo z nas Pan Bóg najpierw powoła do siebie. Kiedy ostatni raz przyszedłem do niego z Komunią świętą, Krzysztof z wielką emocją zaczął wypowiadać fragmenty Psalmu 100: „Wśród okrzyków radości stawajcie przed Nim! Wstępujcie w Jego bramy wśród dziękczynienia, wśród hymnów w Jego przedsionki”.

Mówił to głosem stosunkowo mocnym, skierowanym jakby nie do mnie, jakby wprost do Pana Jezusa. Psalm ten był pieśnią, którą śpiewali pielgrzymi podczas wchodzenia do świątyni jerozolimskiej. Ja ani przez moment nie wątpiłem, że za pomocą tych słów Krzysztof wyraża swoją jednoznaczną wiarę w życie wieczne oraz nadzieję, że już niedługo on sam będzie wchodził do domu Ojca, gdzie „śmierci już nie będzie, ani żałoby, ni krzyku, ni trudu już nie będzie” (Ap 21,4), gdzie Bóg będzie wszystkim we wszystkim.

Nie potrafię powtórzyć wszystkiego, co mi wtedy Krzysztof mówił. Jednak istotę tego, co chciał mi powiedzieć na pewno dobrze pamiętam. Otóż powiedział mi, że słowa tego Psalmu wyrażają to, co w jego życiu najważniejsze – że nie ma w jego życiu nic ważniejszego ponad to, żeby poznać i pokochać Boga i spotkać się z Nim ostatecznie. Toteż

kiedy mnie poprosił, żebym w kazaniu na jego pogrzebie przeczytał ten Psalm, Krzysztof już nawet nie oczekiwał, że mu to obiecuję. Było dla niego czymś oczywistym, że Psalm ten przeczytam.

Zatem wsłuchajmy się w słowa tego niezwykłego Psalmu:

Wykrzykujcie na cześć Pana, wszystkie ziemie;

służcie Panu z weselem!

Wśród okrzyków radości stawajcie przed Nim!

Wiedźcie, że Pan jest Bogiem:

On sam nas stworzył, my Jego własnością,

jesteśmy Jego ludem, owcami Jego pastwiska.

Wstępujcie w Jego bramy wśród dziękczynienia,

wśród hymnów w Jego przedsionki;

chwalcie Go i błogosławcie Jego imię!

Albowiem dobry jest Pan,

łaskawość Jego trwa na wieki,

a wierność Jego przez pokolenia.

Dopiero kiedy Krzysztof umarł, jego córka chrzestna opowiedziała mi o swojej ostatniej z nim rozmowie. Mianowicie wyznał jej wtedy, że wiara zawsze była w jego życiu czymś bardzo ważnym. I przez całe życie bardzo zależało mu na tym, żeby jego wiara była zanurzona w wierze Kościoła. „Diabłu nigdy nie udało się wyprowadzić moją wiarę poza Kościół, a tym bardziej skierować ją przeciwko wierze Kościoła”. Wskazanie po imieniu tego naszego duchowego wroga to nie jest mój kaznodziejski dodatek, ale tak mówił sam śp. Krzysztof do swojej chrzestnej córki.

Rzecz jasna, że tak jak my wszyscy był on człowiekiem ułomnym i grzesznym, że miał swoje słabości – i dlatego prosimy miłosiernego Boga, żeby raczył okazać mu swoje miłosierdzie. Ale zarazem dziękujemy Panu Bogu za śp. Krzysztofa, bo było w nim naprawdę wiele dobra. Wiele dobra w swoim życiu czynił i wiele dobra po sobie zostawił. Za to wszystko, a przede wszystkim za niego samego chcemy dzisiaj Bogu dziękować.

Św. Augustyn twierdził nieraz, że w naszym życiu czymś jeszcze ważniejszym niż czynienie dobra, jest cierpliwie i po Bożemu znosić zło, jakie nas spotyka, a którego nie da się uniknąć ani od siebie odsunąć. Niejeden z nas tu obecnych szczerze podziwiał Krzysztofa za cierpliwość, z jaką w ostatnich latach swojego życia znosił on swoje bardzo ciężkie kalectwo. Również za to – za to, że z wiarą i zawierzeniem samego siebie Bogu Krzysztof znosił swoje kalectwo, dziękujmy dzisiaj Bogu.

W Drugim Liście do Tymoteusza oczekujący na rychłe już dopełnienie swojego męczeństwa apostoł Paweł w następujących słowach dokonał podsumowania swojego życia: „W dobrych zawodach wystąpiłem, bieg ukończyłem, wiary ustrzegłem. Na ostatek odłożono dla mnie wieniec sprawiedliwości, który mi w owym dniu odda Pan, sprawiedliwy Sędzia, a nie tylko mnie, ale i wszystkim, którzy umiłowali pojawienie się Jego”.

Panie Jezu Chryste, my mamy moralną pewność, że śp. Krzysztof Śliwiński należał do tych, którzy umiłowali przyjście i pojawienie się Twoje. Teraz, kiedy on bieg swój już ukończył, obdarz go wieńcem sprawiedliwości! Ogarnij go dogłębnie swoją boską obecnością, uczyn go całego i do końca podobnym do Ciebie, który jesteś Synem Bożym i naszym Zbawicielem! Pozwól mu oglądać oblicze swojego Ojca w niebie! Niech się tak stanie, o to Cię pokornie prosimy!

Amen.

WSPOMNIENIE

W wieku 81 lat zmarł w Warszawie Krzysztof Śliwiński, z wykształcenia biolog i teolog, wielokrotny członek władz warszawskiego Klubu Inteligencji Katolickiej w latach 1966-1990, działacz „Solidarności”, a w III RP dyplomata.

W czasach PRL-u Jego wielką zasługą było doprowadzenie do zbliżenia środowiska katolickiej inteligencji skupionej wokół KIK-ów, „Tygodnika Powszechnego”, „Znaku” i „Więzi” z opozycją demokratyczną o tradycji laickiej, lewicowej. Z okazji Jego imienin lub urodzin w Jego mieszkaniu na Litewskiej spotykali się Turowicz, Stomma, Mazowiecki, Kisielewski z Kuroniem, Michnikiem, Woroszyńskim, Celińskim, Lityńskim, Strzeleckim. Przychodziło nawet 100 osób, Szpotański deklamował swe nieprawomyślne utwory. Byli księża i dawniejsi walczący ateści, których połączyła troska o swobody obywatelskie, walka o wolną Polskę. Był to jeden z najważniejszych salonów opozycyjnej Warszawy.

W 1973 roku zainicjował w Sekcji Kultury KIK-u akcję porządkowania cmentarza żydowskiego na Powązkach; po pracy na cmentarzu zbierano się na wieczorach kultury żydowskiej w jednej z sal pobliskiego kościoła sióstr Zmartwychwstańek, co było na owe czasy pionierskim przedsięwzięciem. Krzysztof mało pisał, ale był wybitnym erudytą, rozmowa z Nim to była intelektualna uczta. Opowiadał o inkulturacji Kościoła w Afryce, o polityce zagranicznej, o odmiennościach w kulturze, w religii, w biologii. Był znawcą sztuki kulinarnej i autorytetem w sprawach protokołu dyplomatycznego.

Po podpisaniu Porozumień Sierpniowych w 1980 roku uruchomił z Katarzyną Cywińską w warszawskim KIK-u punkt konsultacyjny, do którego zjeżdżali działacze „Solidarności” z całej Polski, dopóki związek nie dostał własnego budynku. To z lokalu KIK-u Lech Wałęsa z Mazowieckim, Śliwińskim i towarzyszącymi osobami wyruszyli do gmachu sądów w celu zarejestrowania pierwszego wolnego i niezależnego związku zawodowego w komunistycznym kraju. Śliwiński został szefem biura zagranicznego „Solidarności Mazowsze”. Obsługiwał dziesiątki zagranicznych dziennikarzy.

W czasie stanu wojennego był internowany w Jaworzu, pod koniec lat 80. zostaje członkiem Komitetu Obywatelskiego przy Przewodniczącym „Solidarności” Lechu Wałęsie, w 1989 roku wice naczelnym „Gazety Wyborczej”. Od 1990

roku pracuje w MSZ jako ambasador w Maroku i RPA, rzecznik prasowy MSZ i pełnomocnik ds. diaspory żydowskiej.

Był przyjacielem i powiernikiem śp. Bronisława Geremka. Wierny wierze przeżywał błędy i słabości Kościoła. W 2011 roku otrzymał tytuł Honorowego Członka KIK, a od Prezydenta RP Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.

Jego śmierć to wielka strata dla Polski, dla wielu Jego przyjaciół w kraju i zagranicą. Bardzo smutno.

Marcin Święcicki

tekst jest rozszerzoną wersją wspomnienia, które ukazało się 7 stycznia na internetowych stronach „Gazety Wyborczej”

WSPOMNIENIE

Zmarł Krzysztof Śliwiński. Od dziesięciu lat darzył życzliwością i przyjaźnią środowisko Magazynu Kontakt.

W przeszłości był jednym z liderów legendarnej Sekcji Kultury warszawskiego KIK-u i jednym z inicjatorów zbliżenia środowisk katolicyzmu otwartego i lewicy laickiej. Po 1989 roku był między innymi ambasadorem w Maroku i w RPA, skąd przywiózł także doświadczenie innego chrześcijaństwa – mniejszościowego, funkcjonującego na pograniczu religii i kultur.

Był człowiekiem o głębokiej duchowości, inspirującym się monastyczną regułą trapistów z Aiguebelle i Tibhirine, darzącym szczególną czcią libańskiego mnicha i pustelnika świętego Szarbela. Był zarazem człowiekiem o wielkim geście i wielkiej fantazji, hojnym gospodarzem i pasjonującym opowiadaczem. Niemal nałogowo sprowadzał z zagranicy książki o wierze i duchowości, którymi chwalił się przy okazji każdej naszej wizyty.

Wśród niezliczonych tytułów w jego bibliotece był także „Wybór pism” Dietricha Bonhoeffera – protestanckiego teologa i uczestnika nieudanego spisku na życie Hitlera, którego kilkumiesięczny pobyt w więzieniu Tegel zaowocował refleksją nad „chrześcijaństwem bezwyznaniowym”. W 1971 roku ambasador pożyczył ten egzemplarz Jackowi Kuroniowi, a książka okazała się najważniejszą chyba spośród lektur, które uczyniły z żarliwie antyreligijnego Kuronia „chrześcijanina bez Boga”. Kiedy wspomniałem mu nieopatrnie, że pracuję nad artykułem o wierze i niewierze Kuronia do przewodnika Krytyki Politycznej, długo się śmiał, pytając, jak niby chcę ten tekst napisać, skoro to on przegadał na ten temat z Kuroniem tysiąc i jedną noc.

Nigdy nie mógł zrozumieć mojej sympatii dla domków fińskich na Jazdowie, które zawsze kojarzyły mu się z powojenną prowizorką. W ostatnich latach coraz bardziej podupadał na zdrowiu, a ja odwiedzałem go coraz rzadziej. Od dawna obiecywałem sobie, że do niego zadzwonię. Nie zadzwoniłem.

Misza Tomaszewski

+

ŚP. KRYSZYNA ŁAPIŃSKA-TYSZKA

2 stycznia 2021 roku po długiej chorobie zmarła w wieku 82 lat **dr Krystyna Łapińska-Tyszka**, socjolożka przez lata związana z Instytutem Rozwoju Wsi i Rolnictwa PAN, członkini zwyczajna Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie, w latach 1979-1990 prowadząca jedną z grup Sekcji Rodzin.

Msza pożegnalna została odprawiona w kościele św. Krzysztofa w Podkowie Leśnej w sobotę 9 stycznia 2021 roku o godz. 12.00. Pogrzeb odbył się na cmentarzu miejscowym.

Wieczny odpoczynek racz Jej dać Panie, a światłość wiekuista niechaj Jej świeci. Niech odpoczywa w pokoju.
Amen

+

ŚP. ZOFIA SIBILSKA

Z głębokim żalem informujemy o śmierci **śp. Zofii Sibilskiej**, wieloletniej członkini zwyczajnej Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie, przez lata całym sercem oddanej pracy dzieciom i rodzinom w Sekcji Emaus KIK-u. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 12 lutego 2021 roku o godzinie

10.30 w kościele na Cmentarzu Bródnowskim w Warszawie.

Wieczny odpoczynek racz jej dać Panie, a światłość wiekuista niechaj jej świeci. Niech odpoczywa w pokoju.
Amen.

WSPOMNIENIE

Zofia Sibilska, czyli dla prowadzących Spotkania w Nazarecie po prostu Zosia, była w nich od zawsze. Na niej spoczywały prozaiczne i konieczne obowiązki aprowizacji, z których sumiennie się wywiązywała. To ona zaopatrywała w soki, owoce i słodczyce podawane podczas przekąski w środku Spotkań, gdy gromadziliśmy się przy wspólnym stole: dzieci, rodzice i kadra. Włączała się w inscenizacje, zabawy i tańce, gdy trzeba było sporą grupką dzieci pokierować i podpowiedzieć, co mają teraz zrobić. Gdy młodsza kadra wyręczała ją w tych obowiązkach, zawsze była pilnym obserwatorem wszystkich działań, służąc pomocą w razie potrzeby. Niby na drugim planie, ale jak potrzebna!

Zofia Sibilska należała do podstawowej kadry Spotkań w Nazarecie i jest ostatnią osobą z tej wspaniałej grupy. Dołączyła do grona naszych Drogich Zmarłych: Iwony Lipińskiej, Krystyny Rachtan, Stanisławy Gronau, Czesławy Gibes, zawsze wspominanych w modlitwie podczas naszych mszy patronalnych, gdy czytana jest Ewangelia o drodze do Emaus. Sekcja Emaus stanowiła życiową drogę naszych Seniorów, bez których nie istniałaby ani sekcja, ani Spotkania w Nazarecie.

Spotykaliśmy się także podczas dni skupienia i rekolekcji – w Laskach, u sióstr na ul. Wiślanej, u Jezuitów na ul. Rakowieckiej, tam wspólnie modliliśmy się, rozważaliśmy Słowo Boże, cieszyliśmy się możliwością oderwania od codziennych obowiązków, by przez modlitewną refleksję umocnić się i wzrastać duchowo.

Ostatni raz widzieliśmy się z Zosią na jubileuszu 30-lecia Spotkań w Nazarecie, podczas których wspominała zabawne historie, z udziałem jej córki, a potem także wnuczki Alicji. Tworzyliśmy bowiem przez lata jedną wielką rodzinę, czuliśmy, że działamy dla dobra najmłodszych, a doświadczenia naszych Seniorów były bezcennym źródłem w pracy Sekcji Emaus.

Zosiu! taką właśnie – pomocną, spolegliwą i pogodną – będziemy Cię pamiętać! Spoczywaj w pokoju.

Alicja Gronau-Osińska

+

ŚP. CZESŁAWA MARIA PIOTROWSKA

Z wielkim żalem zawiadamiamy, że 17 lutego bieżącego roku Pan powołał do siebie **śp. Czesławę Marię Piotrowską** z domu Zwierko,

urodzoną w 1928 roku w Nowogródku. Człowieka wielkiej dobroci serca i jednocześnie twardych zasad moralnych. Członek KIK-u od 1968 roku, wiele lat aktywnie działała w Sekcji Współpracy z Katolikami na Wschodzie. Wychowanka Szkoły Sióstr Nazaretanek w Nowogródku; Długoletnia oddana swej pracy nauczycielka chemii w Liceum im. Tadeusza Reytana w Warszawie. W naszej Sekcji zajmowała się głównie sprawami Białorusi. Była wieloletnim Prezesem Stowarzyszenia Nowogródzian i Sympatyków Ziemi Nowogródzkiej. Od początku lat 90. organizowała spotkania członków Stowarzyszenia, wspólnie z Siostrami Nazaretankami i księdzem Aleksandrem Zienkiewiczem, swoim dawnym proboszczem, który wrócił do Polski w 1948 roku i był duszpasterzem akademickim we Wrocławiu oraz nieoficjalnym opiekunem swoich dawnych parafian pielgrzymki do Częstochowy, a prawie do śmierci prowadziła pielgrzymki do Ziemi Nowogródzkiej, w tym do miejsc uświęconych śmiercią 11 Błogosławionych Sióstr Nazaretanek, zamordowanych bestialsko przez Niemców. W ramach tych pielgrzymek organizowała przekazywanie cennych darów (w tym lekarstw) dla Polaków oraz Kościoła na Białorusi.

Oprócz pracy zawodowej i wychowywania trzech synów, opiekowała się dziećmi siostry, zmarłej młodo na raka. Po tem pomagała synom kuzynki, którym ułatwiła wyjazd z Białorusi, osiedlić się w Polsce, tu studiować i pracować.

Wieczny odpoczynek racz jej dać Panie, a światłość wiekuista niechaj jej świeci. Niech odpoczywa w pokoju.
Amen.

Członkowie Sekcji Współpracy z Katolikami na Wschodzie